

ПРОТОКОЛ

№ 685

гр. Варна, 14.07.2023 г.

ОКРЪЖЕН СЪД – ВАРНА в публично заседание на четиринадесети юли през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Светлозар Г. Г.
Съдия: Марин Цв. А.
Съдебни Ирина В. Енчева
заседатели: Лиляна М. Величкова
Йордан Т. Й.

при участието на секретаря Дебора Н. И.
и прокурора Д. В. К.

Сложи за разглеждане докладваното от Светлозар Г. Г. Наказателно дело от общ характер № 20233100200723 по описа за 2023 година.

На именното повикване в 10:12 часа се явиха:

ПОДСЪДИМИТЕ:

М. И. Р. – редовно призован, води се от органите на РД „Охрана“.

Адв. С. Н. – уведомен от предходно с.з., не се явява. Съдът докладва постъпила молба от същия, в която уведомява, че оттегля правомощията си предвид противоречия между него и подс. М. Р. досежно защитната теза.

В залата присъства и адв. М. Н. – ВАК – опредЕ. за служебен защитник на подс. М. Р., по искане на съда.

Я. И. Р. – редовно призован, явява се лично и с адв. Д. П., служебно назначен от преди.

ЧАСТНИТЕ ОБВИНИТЕЛИ И ГРАЖДАНСКИ ИЩЦИ:

С. Ж. Ж. – уведомена от предходно с.з., явява се лично.

Н. Ж. Ж. – уведомена от предходно с.з., явява се лично.

И. Ж. Ж. – уведомена от предходно с.з., явява се лично.

За тях се явява **адв. К.** – редовно упълномощен и приет от съда от преди.

СВИДЕТЕЛИТЕ:

Д. И. К. – редовно призован, явява се лично.

А. А. А. – редовно призован, явява се лично.

О. Н. Т. – редовно призован, явява се лично.

К. В. И. – нередовно призован, не се явява. Не е върнат отрязък от призовката.

Г. Я. П. – нередовно призован, явява се лично.

К. И. С. – нередовно призован, явява се лично.

А. М. А. – редовно призована, явява се лично.

А. М. С. – редовно призован, явява се лично.

А. А. А. – редовно призован, явява се лично.

В. И. Т. – редовно призован, явява се лично.

Р. А. Я. – редовно призован, явява се лично.

С. А. И. – редовно призован, явява се лично.

Е. Й. А. – редовно призован, явява се лично.

А. Ю. С. – редовно призован, явява се лично.

С. А. К. – редовно призован, не се явява.

М. К. И. – нередовно призован, явява се лично.

Б. Ж. Г. – редовно призован, явява се лично.

Г. Ж. Г. – редовно призован, явява се лично.

Подс. М. Р.: Съгласен съм да ме защитава адв. Н..

С оглед обстоятелството, че процесуалното представителство на подс. М. Р. в настоящото производство е задължително и факта, че същият не си е осигурил адвокатска защита, съдът е направил искане до АК-Варна за определяне на служебен защитник и такъв е определен в лицето на адв. М. П. Н..

С оглед на изложеното **СЪДЪТ**,

ОПРЕДЕЛИ:

НАЗНАЧАВА в качеството на служебен защитник на подс. М. Р. в настоящето производство – М. П. Н., адвокат от АК – Варна.

Прокурорът: С оглед на това, че адв. Н. се отказва от защитата на подс. Р., да

приемем, че попадаме в хипотезата на чл.95 НПК, а не на чл.98. По условията на чл.95 защитата може да откаже участието ако стане невъзможно да изпълнява задълженията си, а съгласно разпоредбата на чл.98 ал.2, когато – така както е мотивирано – има противоречие в защитната теза на двамата, смятам, че следва да продължи да защитава подс. Р. до отстраняването му по законовия ред. Така или иначе сме по чл.95, аз считам, че няма процесуални пречки по даване ход на делото.

Адв. К.: Адв. Н. не може да оттегли пълномощията си, защото той не е дал пълномощия на Д., а Д. е дал на него и Д. може да ги оттегли, а не той. Когато има противоречие със защитата, това не е основания за отказ от защита, тъй като законодателят е категоричен – чл.98 ал.2, че при разминаване в тезата на защитата, той предупреждава и продължава да го защитава. На път сме да направим нарушение, което да ограничи правото на защита и да минираме процеса. Аз искам този процес да продължи. Ако подсъдимият каже, че се отказва от него и дава съгласие да го защитава тя, а той вече даде такова, предлагам колежката да го защитава като резервен защитник и на осн чл.94 т.6 – неявяване на редовно упълномощения адвокат по неуважителни причини, да продължим с делото и тогава няма допуснати процесуални нарушения. Мисля, че това е правилното развитие на делото в тази ситуация и няма пречка делото да продължи.

Адв. П.: Напълно споделям становището на адв. К. и няма да го повтарям. Моето становище е в този смисъл.

Адв. Н.: Предоставям на съда.

СЪДЪТ намира, че не са налице процесуални пречки по хода на делото, поради което

ОПРЕДЕЛИ:

ДАВА ХОД НА ДЕЛОТО

Председателят разясни на страните правото им на отводи по чл.274 от НПК.

На основание чл. 273 от НПК свидетелите се отстраняват от съдебната зала.

Нови искания на основание чл.275 от НПК не бяха направени.

СЪДЪТ намира, че са изпълнени разпоредбите на чл.272 и следващи от НПК, поради което и

ОПРЕДЕЛИ:

ДАВА ХОД НА СЪДЕБНОТО СЛЕДСТВИЕ

Председателят на състава докладва основанията за образуване на съдебното производство.

Председателят на състава предоставя възможност на прокурора/гражданския

ищец да изложи обстоятелствата, включени в обвинението/предявените искове.

Прокурорът: Обвинението се базира на събраните доказателства –протокол за оглед на местопроизшествие, назначените съдебни експертизи, гласни доказателства, приложените писмени доказателства – справка за съдимост и др.

Подс. М. Р.: Разбрах обвинението. Ще дам обяснения по-късно.

Подс. Я. Р.: Разбрах обвинението. Ще дам обяснения по-късно.

СЪДЪТ пристъпва към снемане самоличността и разпит на явилите се свидетели:

Свид. Д. И. К. – на 46 год., българин, български гражданин, без родство със страните, ЕГН *****, предупрежден за наказателната отговорност по чл.290 ал.1 от НК и правата по чл.121 от НПК, обещава да говори истината.

Свид. К.: Не помня точната дата на събитието, но беше миналата година, август месец, привечер, към 18-19 часа. Съпругата ми има търговски обект на центъра на с. Градинарово и аз зареждах магазина. Хвърлях по едно око кой минава и заминава и видях М. Р. да пристига с автомобила си от с. Черноок. Завиха вдясно и паркираха до дома на А. П.. Автомобилът беше Рено Клио, сив. Я. не го видях, защото е бил снижен. После го видях, че слиза. М. слезе, поразходи се.

Има до нашия магазин един друг обект за кебапчета. М. се поразходи. Аз влизам, излизам, не го наблюдавам постоянно. При следващото ми излизане от магазина видях, че Я. и М. бягат от колата. Я. излезе от колата, като държеше един сап от брадва – чисто нов. Я. бягаше по-напред, а М. бяга след него. Не бягат един до друг. Тогава разбрах, че нещо се случва. Аз ги виждам отвътре, от магазина. Като излязох, погледнах улицата надолу, те вече имаха 20-30 м преднина, гонят Ж., който по-късно се оказа жертва.

Я. хвърли този сап и искаше да го замери. Хвърли го с ръка, сапа се въртеше, обаче Ж. кривна и не можа да го улучи. Той кривна към оградата на училището и Я. го настигна. При самото настигане Ж. падна на земята. Не можах да разбера дали той го спъна или как се случи падането на земята... При хвърлянето на сапа, той не го уцели. Сапът си падна на пътя, остана по средата на улицата. Те продължиха да го гонят, той кривна до тротоара, където го повалиха. Първи до него стигна Я., той стигна първи до него. Стана едно струпване. Не беше никакъв бой да продължи дълго, само струпване за секунди, дали има и минута. След това те станаха от Ж. и тръгнаха да се връщат обратно по улицата. Това става на някъде 40-50 м от мен. Я. си взе сапа от земята и върви към мен, а аз отивам към тях. През това време от хранителния магазин, който се намира от другата страна, срещу тази ограда – там отиваха няколко момчета и започнаха да викат, че той е убит. Те бяха по-близо от мен и аз нямах време да ида тогава до него. Не можах да видя откъде отидоха точно. А. А. беше единия – той е студент по медицина и се мъчи да окаже първа помощ, другите не ги

помня.

Я. си взе сапа и започна да се връща обратно към този другия търговски обект – „Веселото Кебапче“. И си вървят двамата заедно. Аз вървя към тях. С Я. имахме кратка схватка. Беше доста стресова ситуация. Всичко беше много бързо. Струпах се, станаха и се връщаха. Имах кратка физическа с Я. схватка – взех сапа от ръката му и започнах да ги респектирам с него и да викам „къде е ножа?“. Ножа го видях след като започнах да викам и респектирам със сапа. Тогава го видях, преди това не съм го видял. Аз не знаех, че са имали нож даже. Аз съм бивш полицаи.

Респектирах ги, започнах да викам „къде е ножа?“ и със сапа ги бутам и видях в ръката на М. ножа окървавен. Много неща станаха за кратко време. Казах на О. Н. – собственика на „Веселото кебапче“ – да звънна на 112. Мисля, че от неговия телефон беше проведен разговор. Те му задаваха някакви въпрос и не мога да си спомня, но ми даде да говоря с тях. Обясних, че има намушкано лице и т.н. Междувременно, при задържането на лицата, извиках някой да отключи едната селска тоалетна, която е с метална врата. М. пусна ножа на земята, то беше преваляло ли, не беше сухо времето. Заклучих М. в тоалетната, а Я. остана до ножа и стоях до него. Ножа го покрихме с едно кашонче – има запис, може би се вижда. След това се обадих на един друг действащ служител на МВР, който е от селото да дойде, че се е случило така и така. Дойде след това патрулния автомобил от Провадия, линейката и общо взето това е.

На въпроси на съда: Скупчването продължи много кратко време, дали имаше и 1 мин. Не видях кой какво върши. Беше просто Ж. на земята и те върху него. Нямахме как да видя, а и разстоянието не беше много близо.

На въпроси на прокурора: След инцидента като тръгнаха към магазина, Я. държеше сап от брадва, който аз му взех. През това време почнаха да викат тези, които са до жертвата „убит, заклан“ и предположих, че имат оръжие и почнах да викам „къде е ножа?“ и той беше в ръката на М.. Не мога да си спомня да съм чул някакви реплики. Не съм провеждал разговор с тях – единия го затворих, а другия стоеше при мен. Не сме местили нищо – както пусна ножа, така си и остана.

На въпроси на адв. К.: Когато слязоха от колата, Ж. преди това не го видях. Видях, че те пристигнаха. Първо слезе М., поразходи се, като всеки друг нормален ден. Нямахме признак нещо такова да случи. След това, аз си влизах – излизах от магазина. След това ги видях като бягат от колата към уличката и тогава видях, че гонят Ж.. Това преследване не мога да кажа колко е като разстояние – може би 40-50 м. Тази случка беше на 40-50 м от мен, нещо такова. Кръв имаше по ножа и по ръката на М.. Друга кръв не мога да си спомня. Беше доста окървавен нож.

На въпроси на адв. П.: Не знам защо гониха Ж..

Адв. П.: Вие казахте, че не сте видели как е паднал Ж..

Свид. К.: Видях Ж. като пада.

Адв. П.: Видяхте ли Я. да събаря Ж.?

Съдът ОТКЛОНЯВА въпроса на адв. П..

Адв. П.: Видяхте ли как Ж. падна на земята?

Свид. К.: Я. го настигна и той падна на земята, но дали го спъна, дали го натисна – не мога да кажа какво се е случило. Той го настигна и как го събори – не знам. Той беше първия, който го настигна. Може и сам да се е спънал. Факта е, че той беше пръв върху него.

Свид. К. на въпроси на адв. Н.: Не си спомням да съм чул диалог между братята като отидох към тях.

На въпроси на съда: Да питат някой нещо след като слизат от автомобила, не си спомням. Първо от колата слезе М., Я. не се виждаше изобщо, че е там, беше приведен. После почнаха на бегом да гонят. Не го видях М. да ходи да разпитва. Той си обикаляше покрай кебапчийницата – не знам за какво точно.

Познавам двамата братя. Доколкото знам получават пенсии от малки за някакво заболяване – не знам дали физическо или психическо. Работят. Аз съм наемал М. при мен, когато е имало работа. Не съм чувал да се карат или заяждат с някой. Не съм имал лоши отношения с тях. Не мисля, че хората от селото са имали лошо отношение към братята.

На въпроси на адв. К.: Я. като слезе от автомобила не си спомням дали е бил сапа в него или не. Аз ги видях като бягаха вече със сапа.

На въпроси на съда: Я. беше да речем на метър пред брат си. Имаше лека преднина.

Страните заявиха, че нямат повече въпроси към свидетеля и същият бе освободен от залата.

Свид. А. А. А. – на 20 год., български гражданин, студент по медицина, без родство с подсъдимите, ЕГН *****, предупрежден за наказателната отговорност по чл.290, ал.1 от НК и правата по чл.121 от НПК, обещава да говори истината.

Свид. А.: Датата беше нещо като 14.08.2022 г. Аз бях на село при баба ми, помагах в магазина. Сега завърших втори курс, тогава бях първи за втори. Помагах на баба към 20:30 часа.

Докато помагах на баба, която има магазин на центъра на селото, срещу мястото на убийството, чух, че хората започнаха да крещат и викат. Пред магазина има беседка и там имаше доста деца. Започнаха да крещат и аз излязох. Видях човек да лежи на стената, отсреща на тази беседка. Не очаквах да има наръган човек, просто си помислих, че са го ударили. В момента, в който отидох, аз осъзнавам, че на земята има доста кръв. В рамките на 30-40 секунди да съм реагирал от виковете докато отида до мястото на убийството. Още едно момче ми помогна, не си спомням кой, да обърна Ж. и да видя какво се случва, тъй като беше подпрян на стената. Не се виждаше точно какво е, но когато го обърнахме по

гръб, стана ясно, че става въпрос за убийство. Давеше се с кръв от устата и ушите. Или от устата и носа, или от устата и ушите – не си спомням. От устата със сигурност имаше кръв. Опитавме се да притискаме раните, но кръвенето беше много силно и не можахме да го спасим. Издъхна – представа нямам, за 1-2 мин. Това е всичко, което си спомням. Аз не видях как точно става убийството. Аз от хората научих кои са извършителите.

На въпроси на прокурора: Аз отидох първи до човека. Никой друг не посмя. Хората ги беше страх, защото сигурно са видели какво се е случило. Подсъдимите не ги видях. Аз като отидох, те бяха се отдръпнали. Единия, М. май, беше затворен в някаква тоалетна. Я. не знам къде е бил. Нямаше никой покрай него, когато отидох.

Както казах, мястото, където беше пострадалия, беше точно срещу беседката, може би на 5-6 м от нея. Беседката е в градинка и отсреща има път и тротоар. Пострадалият беше на тротоара, подпрян на оградата на училището. Беше обърнат по корем, ние го обърнахме по гръб. Помогна ми едно момче, мисля, че Р. Я... не съм сигурен дали е това името му. Казват му Роко на село. Мисля, че той ми помогна.

След това се опитахме по някакъв начин да помогнем, притискайки рани, но кървеше много и той издъхна. Той се давеше с кръв. Кашляше и плюеше кръв. Не можеше да каже нищо, не реагираше по никакъв начин.

Аз извиках „обадете се на Спешна помощ“ и тогава някой от свидетелите, най-вероятно, се е обадил на Спешна помощ. Когато дойде линейката, той беше издъхнал доста преди това. Аз му проверих пулса и беше много забързан и изведнъж спря. Тогава разбрах, че Ж. е починал. Времето, откакто отидох и определих, че е починал, не мога да преценя колко беше. Случи се супер бързо, не мога да кажа точно колко време е изминало.

Страните заявиха, че нямат повече въпроси към свидетеля и същият бе освободен от залата.

Свид. О. Н. Т. – на 46 год., български гражданин, няма родство с подсъдимите, ЕГН *****, предупрежден за наказателната отговорност по чл.290, ал.1 от НК и правата по чл.121 от НПК, обещава да говори истината.

Свид. Т.: Миналата година, датата не си спомням, отидох на заведението си, за да го почистя – на центъра на с. Градинарово, „Веселото кебапче“. Взах да си почиствам. Дойде един приятел и след 10-15 мин М. дойде с колата отдолу. Я. Р. беше с него. В колата видях само М., странично Я. не го видях, сигурно до гредата е бил.

Ж. дойде и ми поиска за ядене, казах му, че нямам хляб и че не бачкам днес. След 2-3 минути двамата братя го подгониха към училището надолу. Ж. бягаше надолу, тези бяха след него. Я. хвърли един кол, Ж. се обърна да го вземе и Я. го удари с ритник с кубинка. Всичко за 2 минути ли, колко, свърши. Я. го удари с ритник и Ж. падна на земята. После М. дали го удря, дали не, аз нож не съм видял. После всички отидоха там и М. К. извика „Спирай ги!“ и аз ги спрях пред магазина. Хванахме М. аз се обадох на 112. Отворихме тоалетната, М. го заключи в тоалетната и Я. седи пред ножа докато дойде полицията.

Ж. като падна видях. С удар видях само как Я. Р. го ритна. Ж. падна след като Я. го ритна. После не знам кой какви удари е нанесъл.

На въпроси на прокурора: Като си бях в заведението там бяха и А., Роко, Г. – вън при мен, още едно момче, дете сега го няма и е в Германия. Видях М. Р. за първи път пред моята врата, като тръгва да бяга. Я. имаше сап в ръката си. М. не видях да има нещо в него. Аз бях на 3-4 м. Не съм ги чул да викат нещо или да си говорят. Ж. го видях вече като се гониха.

Не знам за спречквания. По-предната вечер видях, че Ж. счупи стъклата на колата на Я.. Я. Р. дойде с колата си, каза му „Ей, Ж.-Миво“, слезе от колата и Ж. с една вила му счупи стъклата. Той видя и аз му казах на Я. Р. да се маха и да няма разправии. Не знам защо му счупи стъклата.

М. и Я. като гониха Ж., отстрани всичките хора отидоха да помагат вече като паднаха. Доста хора имаше. Ж. падна на горе-долу на 40-50 м от моя магазин. Като падна Ж. те го оставиха и си тръгнаха. М. К. като ми извика: „Коте, спри ги, убиха човека“. Аз ги спрях и М. им извика да хвърли ножа, защото аз не съм запознат с такива работи, все пак той е бивш полицай. Той хвърли ножа и Я. Р. седя до ножа, не мърда. М. го вкарахме и заключихме в тоалетната докато дойде полицията.

Когато Ж. падна на земята, не мога да кажа дали и братята бяха на земята. Ножа го видях, когато го хвърлиха на земята. М. го хвърли. Ножа беше с черна дръжка, доста дълъг. Имаше кръв по острието на ножа. В паниката си не знам какво да гледам. Даже М. К. като каза да хвърлят ножа и аз даже посегнах да го взимам. Той беше пред Я. и М. каза да не пипам.

Като заключихме дойде полицията, много хора се събраха, почнаха да плюят Я. Р. как може такова нещо. Никой не очакваше такова нещо.

Полицайте като дойдоха, отидохме до пострадалия.

На въпроси на адв. К.: Я. нищо не каза като му говориха хората. Мълчеше и гледаше. С брат му не сме говорили. Заключихме го чакахме да дойдат полицайте. Отключихме като дойдоха и дадох ток на полицайте да си светят и ни разпитваха. Всичко стана много бързо.

На въпроси на адв. П.: Я. като ритна Ж. с кубинката, Ж. беше се обърнал за кола и Я. Р. го ритна в главата.

На въпроси на съда: Ж. беше много хубав човек, помагаше на всеки в селото, не беше агресивен. С тези сме нямали никакви отношения – нито хубави, нито лоши. Не са попречили на никой. Ж., като го извикат да копае, ходеше. Имаше преди работа в кооперацията в селото, ама после напусна. Случваше се да идва да иска храна. Беше много хубав човек, не е пречил на никой в селото. Той живееше сам.

На въпроси на прокурора: Стъклата на колата не знам защо ги счупи. Аз казвам от моето положение. Никога не е ставало такова нещо при нас. Ние си сядяхме си на масата и

изведнъж Я. Р. пристигна с колата и „ей, Ж.“ докато извика и Ж. стана и аз им казах да се махат. Казах му да си маха колата, защо идва с кола, като ние си стоим най-спокойно, нищо не сме направили. Я. дойде при Ж. и тогава стана конфликта. Не е ставало нищо преди това.

Страните заявиха, че нямат повече въпроси към свидетеля и същият бе освободен от залата.

Свид. Г. Я. П. – на 25 год., български гражданин, без родство с подсъдимите, ЕГН *****, предупрежден за наказателната отговорност по чл.290, ал.1 от НК и правата по чл.121 от НПК, обещава да говори истината.

Свид. П.: Аз съм зет на Ж. – женен съм за дъщеря му. Аз миналата година, август месец, видях отдолу Я. гони Ж. със сопата и хвърли сопата. Ж. падна и М. надупчи го. Ж. падна, защото Я. го удари със сопата. Бухалка беше. Ж. падна на земята и оня дойде с ножа и го надупчи. Я. не видях да му прави нещо преди М. да го надупчи. М. отиде и веднага го надупчи. Сопата удари Ж. в краката.

На въпроси на прокурора: Аз бях долу пред магазина през това време. За първи път двамата братя ги видях, когато бях долу. М. дойде с бухалка и Я. и го гонеше и Ж. отиваше надолу и хвърли бухалката и Ж. падна и оня го надупчи. Само бухалката видях. Не видях ножа.

Когато отидох да помагам на пострадалия, човека паднал и човека пак дупчи. М. е този човек. Дупчеше го тук (посочва гърдите, корема и гърба). Имаше и един удар в гърба. Ж. беше на земята. Беше по корем май. М. там беше. Аз отидох да помагам, човека дупчи. Ж. е баща на моята съпруга. Не видях как беше М. – дали върху него или не. Гони и бухалката и човека падна и оня отиде, надупчи го и това видях. Я. беше там докато дупчеше.

На въпроси на съда: Я. хвърли сопата и удари Ж.. Ж. падна и М. се приближи и започна да го дупчи с ножа. Я. беше там и го удари един път в лицето.

На въпроси на прокурора: Само Ж. беше на земята. Там наоколо бяхме много хора. Тука са хората – отвън, имената не мога да им ги кажа.

След като го надупчи, отидох да помагам. Човекът беше на земята, той М. иска с ножа да удари мене. Не ме удари. Каза: „Оставате мене“. Това видях. Отидох да помагам и Ж. беше на земята. После дойдоха полицаите, белезниците и туй беше.

Там долу на магазина, там го затворихме – селската тоалетна. Ножа беше голям, с черна дръжка, тънък и дълъг. Нанесе ударите на средата (показва торса), отдолу-нагоре. Видях 4 удара: 3 в гърдите и корема, 1 в гърба. Ж. тогава беше на земята, като го надупчи, по корем.

На въпроси на съда: Прав беше и като хвърли сопата не падна. Малко остана да падне, ама не падна и оня дойде и го надупчи. Я. го удари като отиде при Ж. и с ножа после го надупчи. Първо Я. го удари и после с ножа. Я. го удари веднъж в лицето. Не съм видял да

държи нещо или да го събаря.

Я. като хвърли сопата, Ж. беше прав и падна едва след като М. го надупчи.

На въпроси на адв. П.: Ж. беше прав, когато Я. го удари с юмрук в лицето.

Страните заявиха, че нямат повече въпроси към свидетеля и същият бе освободен от залата.

Свид. К. И. С. – на 17 год., български гражданин, няма родство с подсъдимите, ЕГН *****, предупрежден за наказателната отговорност по чл.290, ал.1 от НК и правата по чл.121 от НПК, обещава да говори истината.

Свид. С.: На 14.08 май беше, аз бях близо до спирката, след това Я. Р. и М. Р. дойдоха от главния път, спряха колата до кебапчетата и слязоха. Там беше и Ж.. Ж. като ги видя, тръгна да бяга без да си казват нищо. Те го подгониха. Я. хвърли сапа ли, кол ли... аз бях надалеч. Я. хвърли сапа, а сапа падне пред него и човека стои. Спъна се човека. Ж. се спъна. Сапа удари Ж.. Я. го удари и Ж. след това падна. Като го удари със сапа, Ж. не падна на земята. Спря се, върна се да вземе май сапа и тогава Я. го настигна и го удари (сочи дясната страна на лицето, ок. скулата) с крак. Като бягаха, Ж. се приведе и Я. го удари с крак. Я. беше с кубинки. Падна като го удари и аз се страхувам и не се доближих. След това какво стана не видях.

На въпроси на прокурора: Не съм видял кой управлява автомобила. Като слязоха, Я. държеше сап. М. не го видях, тъй като бях надалеч.

След като го удари, Ж. падна и стана една разбърканица. Ж. беше на земята, другите двама направиха и след това тръгнаха нагоре и има един бивш полицаи – М., го задържа в тоалетната, а Я. беше пред кебапчетата. Аз тогава видях нож, взеха му го, беше долу на кебапчетата. М. го остави там. Аз не си спомням да видях, че го оставя. Ножът беше дълъг. Не си спомням подробности от паниката.

Освен удара с крак, друг удар не видях. Аз бях надалеч.

На въпроси на адв. К.: В разбърканицата бяха М. и Я. и падналия.

Страните заявиха, че нямат повече въпроси към свидетеля и същият бе освободен от залата.

Свид. А. М. А. – на 60 год., българска гражданка, без родство с подсъдимите, ЕГН *****, предупреждена за наказателната отговорност по чл.290, ал.1 от НК и правата по чл.121 от НПК, обещава да говори истината.

Свид. А.: Забравила съм какво съм говорила по семейни причини.

На въпроси на прокурора: Видях миналата година инцидент в селото. Видях двамата братя как гонят Ж.. Видях гонката, ама убийство не видях, защото се прибрах. Аз тогава бях пред магазина. Там бяха много хора, ама аз не забелязах. Гонка правиха. Псувах

се едно друго.

След 10 мин., като се прибирам, чувам, че убийство е станало. Около 20 мин. имаше гонка. Дватамата братя гонеха Ж.. Ж. бягаше пред магазина. Спасяваше се от него. Въобще не обърнах внимание дали някой е държал нещо, много бързах да се прибера. Гонката като правят, аз си потеглих за вкъщи.

Страните заявиха, че нямат повече въпроси към свидетелката и същата бе освободена от залата.

Свид. А. М. С. – на 17 год., български гражданин, без родство с подсъдимите, ЕГН *****, предупрежден за наказателната отговорност по чл.290, ал.1 от НК и правата по чл.121 от НПК, обещава да говори истината.

Свид. С.: Миналата година на 14.08 излязох от магазина и видях как се гонят. Бях в магазина на Мима – това е магазин за хранителни стоки. Излязох от там и видях насреща да се гонят. Дватамата братя гониха Ж.. Ж. се опъна после на тротоара, той таман щеше да падне и единия го бутна със сила. Аз не им знам имената. Ето този (посочва подс. Я. Р.) бутна Ж. и той падна на земята. Преди това не си спомням Я. дали е хвърлял нещо. Я. след това го удари няколко пъти с ръка, но не знам по-точно къде, защото бях паникьосан. Не мога да кажа къде го удари.

След това брат му изкара ножа – М. – не видях откъде го вади, бях паникьосан. Видях, че го изкара от някъде и го мушна с ножа по корема, доколкото си спомням. Не знам дали и в гърба го е мушнал. Когато го мушкаше, Ж. беше на земята, не знам дали по лице или по гръб. Не помня доста неща вече.

На въпроси на прокурора: Дватамата братя не видях да пристигат. Видях като се гонят директно. Това е беше някъде на 10-15 м от мен. Не знам в каква посока се гониха. Гониха го по пътя. Докато се гониха, никой не е викал.

Ж. падна, опъна се на тротоара. Ж. като бяга, завърна се малко и на тротоара самия се спъна и той като го бутна и падна. Ж. се спъна, а Я. го бутна и събори.

Доколкото си спомням, докато Ж. беше на земята, дватамата почнаха да го удрят. Надвесиха се май над него, не си спомням много.

След като приключи инцидента, стария полицаи ги прибра – вкара един в тоалетната. Преди да ги прибере, не си спомням да са носили нещо в ръцете си. Аз видях нож. Видях го в ръката на този (сочи подс. М. Р.). Не помня как го е удрял. Не мога да опиша ножа. На място бях доста време, докато дойдат полицаите.

При побоя и намушкването нямаше други хора освен братята и Ж.. Знаем само, че А. отиде да погледне Ж. как е. Установил е, че вече не е жив.

На въпроси на адв. К.: Не помня кой кога удряше Ж., тъй като стана много бързо. Я. максимум да го е ударил 3-4 пъти сигурно. Само с ръце май. Не съм сигурен. Не знам кой след кой е удрял.

На въпроси на адв. П.: Ж. като бягаше, се обърна да види дали идват и на тротоара се опъна и таман щеше да падне и Я. идва и го бутна да падне. Спъна се на тротоара. Не знам дали Я. хвърли нещо по него, не си спомням. Ж. като се спъна, Я. тогава го бутна.

Страните заявиха, че нямат повече въпроси към свидетеля и същият бе освободен от залата.

Свид. А. А. А. – на 61 год., български гражданин, без родство с подсъдимите, ЕГН *****, предупрежден за наказателната отговорност по чл.290, ал.1 от НК и правата по чл.121 от НПК, обещава да говори истината.

Свид. А.: Бяхме с А. пред хранителния магазин. С. беше отпред, аз срещу него и гледам към магазина. Казаха, че М. хвърлил някакъв предмет, паднал Ж..

Аз бях с гръб към случващото се, но по-късно разбрах, че Я. е хвърлил някакъв предмет, Ж. е паднал и М. го е намушкал. Аз нищо не видях, само чух.

На въпроси на прокурора: Не съм видял какво се е случило. Бях с гръб. Черпим се със С. и зад себе си не видях. Чух за случилото се. После разбрах, че М. го дупчил и че умрял.

Страните заявиха, че нямат повече въпроси към свидетеля и същият бе освободен от залата.

Свид. В. И. Т. – на 51 год., български гражданин, без родство с подсъдимите, ЕГН *****, предупрежден за наказателната отговорност по чл.290, ал.1 от НК и правата по чл.121 от НПК, обещава да говори истината.

Свид. Т.: Миналата година, на 14.08 бях на центъра на селото с автомобила си. Спрях на центъра на селото, в близост до магазина на Мима. В момента, в който спрях автомобила, видях, че двамата братя гонят Ж.. Видях, че го събориха. Само Я. го видях с някаква сопа, хвърли я посока на Ж.. Удари го отзад. Ж. падна, мисля, че се спъна и падна на земята. После другия пристигна. Не видях нож в ръката му, но след това разбрах, че с нож го е ударил. Я. удари Ж. с крак, след като вече беше паднал. Не помня колко пъти го удари. Тогава дойде другия брат, но не видях какво направи.

На въпроси на прокурора: После разбрах, че Ж. е починал.

След ударите, М. ги е спрял, взел му някакъв нож от ръката и тогава разбрах, че е починал. Видях ножа. Голям беше. М. го сложи в някакъв кашон.

М. го затвори другия М. в тоалетната и Я. беше пред магазина, до „Веселото кебапче“.

Ж. докато беше на земята, М. върху него беше, на земята... Не видях как са му нанесени ударите. Я. седеше при него, но не можах да разбера какво прави.

На въпроси на адв. К.: След като ги задържаха, не сме разговаряли.

На въпроси на адв. П.: Ж. се спъна на бордюра. Мисля, че Я. го събори.

На въпроси на съда: Той се спъна и падна и след това Я. отиде и го удари по главата с ритник. Няколко пъти го удари с ръце по главата после.

Страните заявиха, че нямат повече въпроси към свидетеля и същият бе освободен от залата.

Свид. Р. А. Я. – на 25 год., български гражданин, без родство с подсъдимите, ЕГН *****, предупрежден за наказателната отговорност по чл.290, ал.1 от НК и правата по чл.121 от НПК, обещава да говори истината.

Свид. Я.: На 14.08 бях на центъра на с. Градинарово. Двамата братя слязоха от горната пресечка на главния път с кола. М. караше. Аз бях на центъра в близост до „Веселото кебапче“. Видях колата на М., която идваше от главния път. Спря до на 20-30 м от „Веселото кебапче“ и слезе от колата. Видя Ж. и почна да го гони. Ж. защо хукна не разбрах. Не разбрах да има разменени кръсъци. Първо М. почва да го гони, след това Я. излезе с бухалка от колата и почнаха да го гонят двамата. Я. хвърли бухалката отзад Ж.. Не можа да го удари. Ж. се спря да вземе бухалката от земята и Я. го удари по главата с крак. След като го удари, той падна. Ж. не можа да вземе сапа, но се спря. Не видях да се спъва. Ж. падна като го удари Я. с крак. Ж. беше приведен, за да вземе сапа. Спомням си, че го удари един път с крак. Падна после по шкембе.

А. дойде за първа бърза помощ. Преди това не се е случвало друго. Беше на земята долу по шкембе. Не видях М.. Не знам кой извика Спешна помощ, като дойдоха след това. А. дойде и аз побягнах до Ж.. Като го обърна и като видях кръвта, се оттеглих и не видях друго. Не знам откъде беше кръвта. Локва кръв имаше. Аз като я видях и се оттеглих.

На въпроси на съда: Я. удари Ж. един път с крак.

Аз цял Ж.т съм в Градинарово. Познаваме се с братята – какви да са, нормални хора. Не са конфликтни, не знам да се карат. Ж. си беше добричък, на центъра си сядахме заедно, говорихме си, културно момче беше.

На въпроси на прокурора: М. като пристигна, аз бях на 30-40 м някъде от автомобила. Аз не бях там като е започнала гонитбата и не знам как е започнало всичко. Видях директно като почна да го гони. Видях, че Я. има сап в ръцете. Когато Ж. падна, не мога да си спомня двамата братя дали бяха прави или не. Аз като отидох на мястото, те не бяха там, вече бяха до „Веселото кебапче“. Я. само беше там, М. не можах да го видя.

На въпроси на съда: Първоначално М. беше напред, после Я. го настигна. По време на движение, Я. си хвърля сапа. Пиян май нямаше, не си спомням. Видях Ж. пийнал 1 биричка. Не съм казвал, че М. е бил пиян.

Не мога да си спомня кой как беше облечен.

На въпроси на адв. П.: Нямам представа защо гониха Ж.. Не знам за конфликтите им.

Страните заявиха, че нямат повече въпроси към свидетеля и същият бе освободен от залата.

Свид. С. А. И. – на 40 год., български гражданин, без родство с подсъдимите, ЕГН *****, предупрежден за наказателната отговорност по чл.290, ал.1 от НК и правата по чл.121 от НПК, обещава да говори истината.

Свид. И.: На 14.08 миналата година слязох със сина си в центъра на селото. Бях си купил една бира и седнах пред магазина заедно с детето. Детето играеше пред беседката. Дойде М. и пита за Ж. и момчетата му казаха да се маха. Минаха – не минаха 10-15 мин., гледаме една гонка. М. пеша дойде, тогава беше сам. После дойде и Я.. Я. го гонеше с брадвена дръжка, хвърли я в краката му, той се спъна и падна. Ж. се опита да вземе дръжката и не можа, Я. го удари с ритник.

Я. хвърли дръжката, Ж. се спъна, удари го и падна. Видях дръжката по краката му и май там се спъна Ж. – на сапа, и литна към бордюра. Я. го настигна и го ритна с ритник. Не разбрах откъде дойде М. с нож. Я. като го ритна, той беше вече Ж. на земята. С ритник Я. видях 1 път да го удари и после М. го надупчи. Я. го удряше с юмруци по главата, но не си спомням дали вече беше умрял. Имаше една кръв и сина ми дойде при мен – на 6-7 год. е, още го е страх. Прибрахме се тогава.

М. удари Ж. с ножа веднага като падна.

От магазина дойде Бат' М., взе дръжката и М. го вкараха в тоалетната. Аз вече бях взел малкия и си заминах. Като слязох, Я. го видях в полицейската кола.

За Я. мога да кажа, че ръководеше някакви хора в съвета, а М. не си спомням да са правили някакви бели. Ж. го познавах – добър човек беше.

На въпроси на прокурора: Ж. тичаше посока към кметството, Я. хвърли дръжката към Ж. по краката и той като се спъна, Я. нанасяше един удар май в главата и тогава М. дойде и го намушка с нож. Я. дали беше продължил да удря: имаше някакви движения, но по-точно не си спомням, защото мен ме беше страх за малкия ми син. Ж. беше на земята, а братята се изправиха като видяха кръв и дойде Бат' М. и О..

Когато нанасяха ударите, те и тримата бяха долу: двамата отгоре на Ж.. Той човека вече умрял...

При задържането, Бат' М. взе дръжката от земята и на М. вика „остави, ще те ударя, хвърляй ножа от ръцете си“. Накара го пред „Веселото кебапче“ да хвърли ножа и тогава почна нещо да прикапва дъжд и обърнаха един кашон върху ножа. Ножът беше тънък, не знам откъде го е купил, кафява ли дръжка беше, имаше кръв по ножа.

На въпроси на адв. П.: Аз бях далече и нямаше видимост, тъй като до магазина имаше една барака – туй „Веселото кебапче“ и там вече наредени тия стени и докато видя и никаква помощ не можеш да направиш. Бяхме на около 50-60 м от мястото, където се биеха. Видях Я. да удря с крак Ж..

Страните заявиха, че нямат повече въпроси към свидетеля и същият бе освободен от залата.

Свид. Е. Й. А. – на 21 год., български гражданин, без родство с подсъдимите, ЕГН *****, предупрежден за наказателната отговорност по чл.290, ал.1 от НК и правата по чл.121 от НПК, обещава да говори истината.

Свид. А.: На 14.08 слязох на магазина на центъра на селото. Бях на друг магазин, не на Мима. Излизам и гледам Ж. на земята. Страхува се от такова нещо аз и си тръгнах. Хора доста бяха там натрупани. Не съм видял убийството, бях в магазина.

Страните заявиха, че нямат повече въпроси към свидетеля и същият бе освободен от залата.

Свид. А. Ю. С. – на 47 год., български гражданин, без родство с подсъдимите, ЕГН *****, предупрежден за наказателната отговорност по чл.290, ал.1 от НК и правата по чл.121 от НПК, обещава да говори истината.

Свид. С.: На 14.08 като се върнах от работа, спрях колата пред „Веселото кебапче“ и по едно време видях двамата братя гонеха Ж.. Видях ги като вече се гонеха. Я. имаше една тояга и я хвърли по Ж.. Улучи го май по крака и той се спъна. Ж. посегна да вземе тоягата, ама Я. го удари с ритник по главата и после брат му беше върху него вече и си помислихме, че го удря с юмруци, но по едно време бившия полицаи М. го забелязал, че има нож и му викна да го хвърли и ние тогава се усетихме, че има нож.

Я. удари един път Ж. по главата с крак. Ние после мислихме, че М. го удря с юмруци, а то било с нож.

На въпроси на прокурора: За ножа разбрахме от М. Полицая, който го е видял и му викнал да го хвърли. Разстоянието от мен до тях е било сигурно 50-60 м. Ножа го видях, но не си го спомням. Някъде ок. 20 см да беше. Видях ножа като го хвърли, М. като му каза. М. Р. го хвърли (посочва подс. М. Р.). По ножа не помня да е имало зацапвания. Май малко и валеше дъжд. Не знам защо се е стигнало до конфликта.

На въпроси на адв. К.: Ж. го познавам като добър човек, не мога да кажа лошо за него.

На въпроси на адв. П.: Не знам защо двамата братя гониха Ж..

Страните заявиха, че нямат повече въпроси към свидетеля и същият бе освободен от залата.

Свид. М. К. И. – на 18 год, български гражданин, без родство с подсъдимите, ЕГН *****, предупрежден за наказателната отговорност по чл.290, ал.1 от НК и правата по чл.121 от НПК, обещава да говори истината.

Свид. И.: На 14.08 миналата година видях Ж. и тези двамата да го гонят от „Веселото кебапче“ до сградата на училището. Видях ги като почнаха да бягат. Ж. не знам защо бягаше, но ги видях Ж. напред и те след него. Аз бях пред „Веселото Кебапче“. Те минаха пред мен и тогава ги видях. После Я. хвърли бухалката зад него и Ж. се обърна. Не го удари с бухалката или поне не видях. Я. хвърли бухалката зад него, Ж. се спря, обърна се в посока към двамата братя. Не видях дали се е опитал да вземе сапа. Я. го удари с крак по главата и Ж. падна по гръб май. Не се сещам дали Я. продължи да го удря. Стана много бързо. Аз видях, че М. го намушка с ножа. Мушна го в корема, но не знам колко пъти и в каква посока. Събраха се повече хора и извикахме полиция.

На въпроси на прокурора: Видях М. и Я. да бягат. Като минаха пред мен, не видях дали са държали нещо в ръцете си. Ножа го видях след като го намушкаха и тогава държеше ножа. М. докато нанасяше удари с ножа, не видях Я. какво прави. Не се сещам дали двамата бяха на земята с Ж. или над него.

На въпроси на съда: Аз като ги видях тримата, че се гонят, заведението беше пред мен, аз бях малко далеч и те тичаха пред мен. Завиха покрай заведението и минаха зад него.

Страните заявиха, че нямат повече въпроси към свидетеля и същият бе освободен от залата.

Свид. Б. Ж. Г. – на 52 год., български гражданин, без родство с подсъдимите, предупреден за наказателната отговорност по чл.290, ал.1 от НК и правата по чл.121 от НПК, обещава да говори истината.

Свид. Г.: Аз съм брат на Ж.. Живея във Варна. На 14.08 ми се обади по телефона, че е станало убийство. Брат ми не е конфликтен, не се е случвало да се е карал с някой. Аз си го познавам.

На въпроси на адв. К.: Брат ми с децата си беше в нормални отношения. Ходи на малката си дъщеря на гости, постоянно си ходят на гости. Той се грижеше за дъщерите си и те за него. Децата много тежко приемат смъртта вече 1 година, не могат да осъзнат, че баща им го няма.

Страните заявиха, че нямат повече въпроси към свидетеля и същият бе освободен от залата.

Свид. Г. Ж. Г. – на 57 год., български гражданин, без родство с подсъдимите, предупреден за наказателната отговорност по чл.290, ал.1 от НК и правата по чл.121 от НПК, обещава да говори истината.

Свид. Г.: Аз съм най-големия брат на Ж.. Аз живея във Варна. Съобщиха ми по телефона, че са го убили.

На въпроси на адв. К.: Повтарям думите на брат ми: беше близък с децата си.

Страните заявиха, че нямат повече въпроси към свидетеля и същият бе

освободен от залата.

Съдът обявява почивка до 13:30 часа.

Съдебното заседание продължава в 13:30 часа в присъствието на всички страни, както и на призованите вещи лица:

В. С. Н. – редовно призован, явява се лично.

Е. И. Д. – редовно призована, явява се лично.

С. К. М. И. – редовно призована, явява се лично.

Р. В. Б. – редовно призована, явява се лично.

Д. Д. К. – редовно призована, не се явява.

Г. Г. Ж. – редовно призован, явява се лично.

Г. Д. Б. – редовно призован, явява се лично.

И. П. П. – редовно призована, явява се лично.

СЪДЪТ дава възможност подсъдимите да дадат обяснения по обвинението.

Подс. Я. Р.: На 14.08 с колата на брат ми слязохме надолу, към центъра на селото, търсейки г-н Ж., тъй като на 13.08 ми счупиха колата. Г-н Ж. Т. я счупи без причина, тъй като имах да взимам едни пари от чужбина очаквах. Те са мои пари – собственост на моя фирма в чужбина – охранителна и за други дейности като пътно строителство. Последно исках си парите. Даже тук съм взимал и друг човек да работи чрез мое име. Той е работил за мене. Имах да взимам 65500 евро по документи. Господинът, който накара Ж. срещу мене да ми чупи колата с голяма вила. Отишъл е у нас – в дома ми – мен ме нямаше въщи. Вечерта слизам с лекия автомобил на центъра 23:45 на 13ти вечерта, този господин ми държи ръцете, а другия чупи колата. Защо? Аз нямам никаква вина. Ж. няма вина, той невиновен, той пиеше алкохол на кебапче. О. Т. – свидетеля – той не носи наказателна отговорност, тартора, председателя. Обадох се на 112, дойде полиция, въпреки че аз ако исках да го убия, щях да го убия с кола. Изпратил съм Ви материали по имейл, а другия ми държи ръцете, чупи. Както и да е.

Съжалявам, човека умря там за чужди хора. Дойдоха полицаи и взеха и го прибраха същата вечер. 23:45 бях звъннал аз. Дойдоха полицаи, взеха г-н Ж. Т., закараха го в гр. Провадия. Заранта го пускат в 6:30 часа някъде, той беше пиан. Надвечер с моя съсед слизам на центъра да си купя цигари и безалкохолно и на съседа да взема цигари и безалкохолно. Продадох колата понеже. Счупената кола не ми върши работа, предоставих колата. Слизаме и се почерпихме. Алкохол не пия, както и съседа ми не пие. Аз от магазина на Дими влизам,

те казват Мими, на центъра до кебапчетата, дясната страна на магазина, аз излизах и Ж., седейки пред магазина, той започна да псува. Не обърнах внимание. Качи се върху бившата тоалетна на центъра отгоре, имаше вила, чук. Съседа ми каза да се махаме преди да счупи и неговата кола, червения му микробус. Почна да ми каже: „аз ще дойда у вас, и ще ти запаля къщата“. Двуетажна къща имам в с. Градинарово за децата и за мен, но нямам граждански брак. Той ме заплаши. Аз звъня, както съседа каза, същата вечер – 14.08, същия час звъня в 16“45. Свързаха ме с дежурна полиция, Провадия. Казаха ми, че кварталния ще дойде в понеделник. Т.е. от неделя за понеделник. Рекох: „елате, защото съм пострадало лице: два имота ми изгоря, колата ми счупи, а с нея изкарвах 200 лв. – от Златни пясъци идвах“. Колата ми счупи – няма проблеми.

Почваме за смъртта на човека, г-н Ж.: същата вечер звъня на брат ми, в 23:45, той е на сбор – М. И. Р. – казвам, че ми счупиха колата, той каза, че е на сбор и не го интересува. Казвам: „няма проблем“. Надвечер идва у нас. Аз с майка ми, купила дръжка за брадвата, която е 4,50-6,50 лв. той дойде и ми каза: „какво стана?“, казах: „стана счупи ми колата“, както е било. Той имал с него предишни истории, аз не знаех, аз бях в чужбина. А аз с Ж. нямам нищо лошо, не ми е правил лошо на мен въобще. Както и да е. Тръгнахме с колата, брат ми дойде от вкъщи да ме вземе. Дойде ме взе от вкъщи и каза да идем. Качихме се в колата. Той брат ми ме закара у тях, пред тяхната къща – на Ж.. Аз мислих, че на центъра ще идем. Слезе от колата, а аз не слязох. Викаше за Ж.. Качи се в колата, завъртя я и каза, че ще го намери на центъра и да стоя в колата. Седнах в колата, долу паркирана, дясната страна, срещу магазина, който отива на Мими. Там си беше колата. Той слезе, влезе в чуждия магазин и видях, че се гонят с Ж. Т.а. Двамата обикалят 3-4 обиколки, даже Ж. посягаше по едно време да изкара колче, но не успя и толкова народ имаше... Не 20, не 30, а много повече. Всеки гледа, а никой не отива да спаси положението. Аз, въпреки че исках да го ударя, не да го убия, защото ако исках щях да го сторя и без брат ми. Не исках да ми прави проблеми. Това беше целта ми, защото О. го натягаше до последно срещу нас, срещу мен просто.

Тогава аз видях, че тези двамата се гонят. Лявата страна – до училището и тоалетната, посока кметство, аз вече нямам видимост от колата, тъй като седях в дясната страна на колата и трябва да сляза. Вземам на брадвата дръжката и засилвам срещу тях двамата, за да съборя от двамата единия, за да не направят по-голяма беля, по-големи щети. Ж. се обръща да вземе дръжката, която съм изхвърлил без да съм го допрям с дръжката. Даже отпечатыци няма по нея – мои само. Ж. хваща и аз от дясната страна, той пада и го удрям тук (показва лопатка вляво) с военна кубинка. Военни и полицейски са, защото преди години съм работил тук-там по такива работи. Затова тука сега гледам обвиняват човек, който не е убил друг човек. Съжалявам от на брат ми името, както на хората, дъщерите им и всички. Той не е добре като мен, той е с тежка олигофрения и е лежал в психиатрията, а аз съм лежал във Варна, бялата болница, психодиспансера, Карвуна, както най-много детско отделение, мъжко отделение. Пия си лекарствата постоянно, както на селото съм помагал многократно чрез администрация на президента, раздавал съм помощи, дрехи, компютри. Аз не мисля да

съм обвиняем. Съжалявам много, но ако Вие решите – Вие сте състав, има прокурор, адвокати, юристи – Вие преценете. Ако имате видеоматериал, докажете видеоматериала. Вие решавате по Вашето доказателство.

На въпроси на съда: След като ударих Ж., той се спъна и падна. Той се беше опрял на бордюра. Аз с кубинката отзад го ударих. Легна на земята и аз тогава го ритнах. Искях да го ударя, ама си ударих ръката на училищната сграда. И така си останах на 30 см далеч от него и така бях (показва, че ръката му е висяла), защото ръката ме болеше. Аз чух, че г-н Ж. каза: „недей с нож“ и аз тогава казах на брат ми „Спирай веднага с нож, откъде взе ножа“. Целта не беше това. Целта беше да го ударим 1-2 шамара, да не идва да ни плаши. Аз не защитавам мен и моя интерес, защитавам целия интерес по случая. 99 свидетеля и 25 вещи лица и 1 свидетел не доказва истината. Аз може да съм ненормален и откачен, но знам какво приказвам, както и майка е в момента в болница. От снощи съм бил в болницата при нея и днес пристигам на дело. 71-годишна жена. В Провадия е на системи и банки. Аз не лъжа. Досега никога не съм излъгал и няма смисъл да лъжа. Ако имам, да си нося отговорност. В момента като нямам, нямам право, не съм убил човек.

Ж. след като падна се удари на стената. Имам 3 пръста ударени от стената, от оградата. След това видях брат му върху него, той веднага се качи. Аз мисля юмруци прави. Аз не знам, че има оръжие. Аз ако знаех, че има оръжие, него щях да удрям. Аз, мислейки, че отиваме да го заплашим, а то излезе оръжие. Не знам... за 2 мин. стана работата. Съжалявам много, то стана вече, но не мога да нося отговорност, тъй като не съм убил човек.

На въпроси на прокурора: Взех дръжката на брадвата в колата, за да го ударя по ръката или крака, да ви кажа честно. Две къщи ми се запалиха и проблема ми е голям. Той като каза „ще ти запалят къщата“, вие как ще реагирате? Ще искате да го заплашите, не да го убивате. Ако исках да го убия, щях да го направя сам вечерта с колата. Имах шанс. Има видеоматериал. Може да го пуснете да го гледат всички тука, да не се сърди никой.

Не видях М. да има нож в себе си. Кълна се, два сина имам починали в гроба, в тях се кълна. М. беше на сбор и от там дойде. Аз нож не съм виждал. Не знам как се появи ножа. Не съм видял с очите. Видях като изкара ножа и видях – капе кръв и тръгна в посока нагоре и дойде М. бившия полицаи и взе ножа и го заключи в тоалетната. След това дойде момчето, което от магазина да види, че е починал. Даже и вода му сложи. Друго няма.

Когато Ж. падна на земята, аз бях до него, до стената запрян, защото бях си ударил ръката и ме болеше. Стоях така дали има и минута.

М. си дойде... Те бяха и аз ги достигнах. Нали той човека падна. Аз бях по-напред до Ж., за да не удари брат ми. Аз бях напред от тях стигнах. Ж. бягаше пръв. Първо се гониха на кебапчийницата, 3 обиколки направиха. Четвъртата обиколка не мога да видя и ти да си и ти ще станеш да видиш брат ти какво прави и ще искаш да оправяш положението. Не е било с цел да убивам. Аз досега на никой нищо не съм правил.

Първо Ж. бягаше, второ брат ми. Аз нали затова хвърлих дръжката, затова обясних.

Дръжката хвърлих, защото напред отиде и аз трябва да достигна, за да не удари брат ми, за да падне един поне, но не да убивам човек. Това никога не бих го направил. Колкото и да си луд, и ненормален, до такава степен няма как да стане.

Първо Ж. посегна да вземе на бравата дръжката и се хлъзна и падна и аз го ударих и падна. Бях по-напред от тях няма и 40 см. И веднага той скочи върху него. Аз мислих, че удря с юмрук, а то било нож. Видях черен нож. М. го удряше и на земята бяха и двамата – брат ми върху Ж.. Аз ако знаех, че има нож, аз щях него да ударя. Ножа видях на приключването. Тогава последно съм видял нож и не мога да съм аз обвиняем, след като аз не съм извършвал, въпреки че съм бил там, но не съм отишъл с цел убийство.

През цялото време бях подпрян на стената, докато свърши. Ж. пита за ножа и казах на М. да спре и се спря и тръгна посока към тоалетните, към магазина. Идва г-н М. Т. и му взе ножа, аз не съм бягал, защото не съм извършил престъпление. Седях до последно – ножа, кутията. Не съм правил опити за бягство, защото съм невинен, защо да бягам? Има ли смисъл?

На въпроси на адв. К.: Искях само да му ударя няколко шамара на Ж.. Целта беше да видя Ж. къде се намира, да го предупредя и да му ударя 1-2 шамара, а не да ходя у тях. А брат ми ме закара у тях с колата. Какво да правим у тях?! На центъра слязохме, аз стоях в колата, докато не стана тази трагедия. Аз ако исках да го убия, същата вечер 99% имах с колата. Има и видеоматериал.

Като се обадихме на 112, полиция не ми каза да стоя в нас. Каза, че ще дойде понеделник.

Брат ми беше облечен с някакви черни дрехи, летни дрехи: къс ръкав, май с дълъг панталон, не мога да си спомня. Не видях нож. Видях последно, че беше ножа голям на земята като го изкарваше от там. Черна дръжка помня.

На въпроси на адв. П.: Ж. се наведе да вземе сапа, хлъзна се и падна на бордюра и аз го ударих отзад. Падна, защото се спъна. Ритнах го като падна, за да направя така, че да се отдръпнат един от друг. Стана целта за убийство. Аз го ритнах, защото исках да го бия, за да спася положението, единия поне да е на земята, а другия се качи върху него. Аз мисля с юмрук, а той – с нож. След удара с крак исках да нанасям още удари, ама като се ударих, не можах. Спрях и бях застанал на стената.

В момента на инцидента брат ми нищо не каза. Ж. каза: „човек, с нож недей“ и аз тогава му викнах и той спря и тръгна нагоре. Аз видях ножа в момента, в който го изкара от Ж. и му викнах да спре.

На въпроси на съда: Ж. и брат ми бягаха около кебапчийницата и сигурно на третата обиколка се включих, те бяха на 4-5 метра от мен. Те бяха от лявата страна на училището, отпред на бараката – там, където се продаваха неща. Ж. не съм видял да носи нещо в ръцете си. Не съм видял брат ми да носи нещо в ръцете си. Аз носих брадва-кол. Бях с работни дрехи – комплект работни дрехи, жълт ли цвят, не разбирам от цветове (посочва сигнално жълто-зелен цвят).

На основание чл.283 НПК, **СЪДЪТ предявява** на подс. Я. Р. фотоалбум, приложен към съдебна видео-техническа и лицево-идентификационна експертиза, находящ се в ДП, т.2, л.56.

Подс. Я.: На снимка №76, това не съм аз. Аз съм отзад – със сапа. Този пред мен не знам кой е. На снимката с червената риза не знам кой е. Аз съм този с дръжката.

Страните заявиха, че нямат повече въпроси към подс. Я. Р..

Подс. М. Р.: Желая да дам обяснения. Първия път този човек имаше керемиди за продаване. Моята къща беше съборена. Взах му 80 керемиди и на четвъртия ден ще му платя. Не ме качва на работа. Дето съм с него и като му звъннеш и той „нямам пари“. Викам „не съм взел парите още“. Намирам го в Градинарово и от Банчо – сина му, взимам 50 лв. 7 лв. му давам за керемидите на този, дето го убихме, на Ж.. Той като беше жив, идваше с една вила и едно куче има. На 112 се обадох на 13.08, 11:30 вечерта. Полицаяте ми каза да направя една жалба, ама той не си заминава. затворих им телефона, запалих си моята кола, отивам към с. Друмево. Да не се закачам, той пиан защото. Тръгнах сутринта. На панаира 1.5 л бира съм пил. Връщам се там и точно до спирката на Градинарово, брат ми се обажда. Отивам – „какво стана?“. Вика „счупи ми стъклата“. То се вижда... С един дънкен панталон и една риза имам, само че боята не я знам, не я разбирам. И бяха гащите ми вътре. Този голям нож... Не различавам цветове, защото съм неграмотен.

В това време със зет му имахме проблеми за керемиди, бяха у колата. Стана да се бием, да се караме защо минавал съм вечерта, къде ще ходя, плашат ми децата. Викам „ти не можеш да ми забраниш пътя да бръмча“. Даде лъжливи показания, казва отпред и отзад надупчен, а те документите ми тука и тука съм писал. И както направиха момчетата тука всичките, всичко е вярно, само този не е верен. И на земята като съм паднал, ножа ми да съм го взел, тогава брат ми защото два пъти го видя. Дали отгоре – не знам. И затова клипове има – може и това за лъжата да слагат машини и туй е.

От там вече се обадох на 112. Те ножа като видяха, че стана убийство на ръката ми, „свали го“ каза и заключи и се обадох на 112 допълнително. Аз нямам дразнене с нищо, той не ме дразни и не ми каза какво има с него алъш-вериш и аз не знам от малък не се разбирам с него. И къщата му я запали жена му, а не друг човек. Майка ми също каза „направи жалба, не ти трябва тази жена“, но отиде да ги дадоха.

Това от мен, като има нещо желая да спя колкото ми дадете, ама всичко да е ясно.

Я. като се обади на мене, запалих си моята кола – това става някъде към 6-7. Отидохме при него, майка ми беше вътре и комшията, както той каза. Вика „чакай да си обличам гащите“, до вратата бях. Като излиза, взе от майка ми дръжката, качи се в колата. Тръгнахме към неговата къща, викаме – няма. Слязохме до центъра и на кмета брат му, с отрязана ръка, ме пита кой търся – аз не съм влязъл в магазина. Казах, че Ж., да приказвам защо се дразни с брат ми и с мене. Видях го отзад зад бараката и извиках на брат ми: „Брат,

ето го! Ела!“ Ама не е както каза той да съм аз отгоре него, не знам къде и както лъже, искам да му дадете повече да спи.

Хукнахме да гоним Ж.. Ж. падна Я. като хвърли сопата, ама той го видя май да скача на сграда на училището, то е високо. Той падна и после му хвана ръката и удряше го краката, с кубинки по главата му. Аз там отидох да видя, защото той дърпа кола на краката му да го удари. За ножа не мога да разбера. Затова казвам съгласен съм колкото ми дадете, да спя. Но не съм аз. Гаранция, че не съм направил нищо и не съм бил отгоре него, както разправя той. Аз не съм го удрял с ножа. Таман тръгнах до него и виждам ножа и се връщам към колата си. Има камери, има всичко. Дето той разправя, че обикалял съм край бараката 3-4 пъти, нали има камера на четири места и не е вярно. Искам това да се прави – да се сложи детектор на лъжата. Сто процента давам гаранция, че не съм аз.

На въпроси на прокурора: Този нож е мой и ми беше отдясно на бедрото. Отивахме за гъби с Юлиан. Ножът беше с мен като тръгнахме с Я. да търсим Ж.. Взех го, защото не можах да сваря да отида до вкъщи да се преобличам. Искях да си взема една бира допълнително. Ножа беше в калъфката на колана, над блузата, която беше в гащите ми, и ножа се вижда – към 30 см. Всички знаят и не съм опасен и знаят, че съм с нож някъде като ходя с Ж.тните и нося и не съм посегнал на никой.

Като стигнахме на центъра, първо слязох аз от колата и тръгнах към магазина „Мими“ и имаше отрязана ръка на кмета брат му беше там и говорих с него и казах, че Ж. ми трябва да приказвам защо се дразни с мене и с брат ми и че е счупил стъклата на колата. Видях го на кебапчето и крещя на брат си, че ето го Ж., да дойде да видим, да го разпитаме защо се дразни. Ама когато стана белята, той тогава ми каза от кого има да взима пари, кой какво направил. Мен не ме засяга това нещо. Аз имам едно дете. Той няма дете, те децата от друг мъж са. Той слага своето име и него няма да го видите там. И двете умряха.

Нямало е момент да се гоним с Ж.. Откакто слезе от дървото и го виках, той разбра и вика „Какво ще стане? Направил ли съм нещо?“. Не сме разговаряли, защото крещях на брат си да слиза от колата до парка ли, какво е то – магазинче, „А.“ се казва, до една стена, да качи колата до тротоара. Като тръгнахме да се гоним, не съм държал ножа в ръка, а в калъфката. Брат ми държеше кол за брадва. Бяхме на метър разстояние. Я. беше най-отпред и отзад отидох, защото гледам другия дърпа кола и викам нещо ще стане и докато отида, брат ми го олюля към мене и както разправят момчетата, паднал ли, нали съм клякал надолу и евентуално взел съм ножа и брат ми като го олюлял – може. Нали разправят – камери-мамери, всичко има там.

Не знам как се озова после ножа в ръцете ми. Върнах се обратно. Не съм аз бил, само ножа ми беше отпред. Няма грешни показания, може да проверите в полицията. Ж. не съм го докоснал – ни на дрехи, ни на нищо. С едни дънки бях, с една риза, но боята не мога да кажа. Като съм виновен да спя доЖ.т, ама като не съм, там вече не знам.

Не съм скочил върху Ж., доближих се, но не можах нищо да правя. Той вече беше на земята и брат ми го беше хванал за ръце и риташе го. И аз с ножа видях кръв и двамата

хванахме към центъра, на спирката, където е колата ми. Излязоха хората. „Изхвърли ножа“ – изхвърляме. Брат ми не искаше да оставяме брадвената дръжка на този Митьо и после ме заключиха вътре и аз се обадох на 112.

На въпроси на адв. К.: Видях Я. да го рита по главата с кубинките. Беше с червени гащи. Аз горе-долу към два пъти да го рита видях. Аз казах кръв имало, защо така. Не съм виждал да е удрял с юмрук. Не съм виждал да удря стената. Сопата видях и да го рита в главата. Предния ден не съм се обаждал на 112. Аз се обадох на 112 от тоалетната. Не съм казвал, че ще надупча Ж. с нож. Казах, че има проблеми и като стана убийството, ще пусна жалба. От моя GSM се обадох на 112. 0896216770 това е моя номер.

На въпроси на адв. П.: Като гоних Ж., не ми каза брат ми каква е целта. Аз викам да отида за един мой проблем – за какво идва в моята къща, като се обадох на 112. Брат ми не ми каза нищо. Брат ми каза, че са му счупили прозорците на колата. Той си го слага на акъла да вземе бравата на ръката си – има нещо. И да остане у мен вината. защото не съм добре и може да ме закарате на доктор. Ама не съм болен и луд, на него ще искам разходите си. Аз нищо не съм искал от Ж.. Аз се обадох на 112 и отидох си на панаира и имам свидетели. Като бягахме към Ж. в мен беше ножа, на гърба ми – в моята калъфка, но нямам закопчалка.

Я. го рита като падна и два пъти го раздруса и както разправят момчетата, от тях го чувам – навел съм се да взимам ножа, ама това ще го видим на камерата и ще разберете кой лъже. Искан полиграф.

На въпроси на съда: Аз виждам добре. Цветовете не ги знам. В залата няма такъв цвят, като този на ризата ми.

СЪДЪТ ПРИСТЪПВА към изслушване на явилите се вещи лица:

В. С. Н. – неосъждан, български гражданин, с висше образование, без родство със страните, предупреден за отговорността по чл.291 НК, обещава да даде добросъвестно заключение.

Е. И. Д. – неосъждана, българска гражданка, с висше образование, без родство със страните, предупредена за отговорността по чл.291 НК, обещава да даде добросъвестно заключение.

С. К. М. И. – неосъждана, българска гражданка, с висше образование, без родство със страните, предупредена за отговорността по чл.291 НК, обещава да даде добросъвестно заключение.

На основание чл.282 от НПК **СЪДЪТ ПРОЧИТА** заключението на съдебно-медицинската експертиза, аутопсия №128/2022 г., находяща се в ДП, т.2, л.3-8.

Вещото лице Н.: Поддържам даденото заключение.

Вещото лице Д.: Поддържам даденото заключение.

Вещото лице М.: Поддържам даденото заключение.

Вещото лице Н. на въпроси на съда: Травматичните увреждания в областта на лицето на Ж. Ж. са резултат на удари с твърди тъпи предмети. Това са разкъсно-контузна рана на лявата вежда, кръвонасядане в областта на долната челюст вдясно, кръвонасядане по лява ушна мида. Има и други травматични увреждания, които са резултат на действия на твърди тъпи предмети: ожулвания на десен лакът и дясна предмишница, ожулвания по външната повърхност на лявото коляно и лявата подбедрица. Уврежданията в областта на лицето биха могли да са причинени от удари с юмруци, ожулванията в областта на крайниците по-скоро са от падане.

Отокът на мозъка обичайно възниква при настъпване на смърт. Това е обичайна находка и не е следствие на увреждане. Броя на ударите по лицето, които биха могли да причинят тези увреждания по лицето трябва да са най-малко 3, като естествено, може да са повече и да се наслагват върху областите. Отокът на мозъка в тази ситуация няма травматична генеза. Не искам да прозвучи, че смъртта е настъпила бавно, но не е настъпила и мигновено. При мигновено настъпила смърт обичайно липсва оток на мозъка, но смърт, която настъпва от няколко минути до час, отокът на мозъка ще е налице.

По повод описанието на студента по медицина: от устата и ушите е възможно да блика кръв и кръвениста пяна, защото са нарушени и левия, и десния бял дроб. Прободно-прорезните наранявания са две. Едното, което преминава през цялата дължина на сърцето и десния бял дроб, категорично е напълно несъвместимо с Ж.та. Увреждането на левия бял дроб от другото травматично увреждане, в теоретичен план би могло да не е смъртоносно, но при ненавременна помощ, ще доведе до смърт.

На въпроси на прокурора: Прободните рани са причинени от предмет, притежаващ остър връх и режещ ръб, какъвто е ножа. Не съм запознат с процесния нож. В СМЕ за аутопсия, без да сме се запознали с ножа, сме описали възможните му параметри. Считам, че това е възможно.

На въпроса Ви как са се намирали лицата при причиняването на тези две прободни рани, мога да кажа следното: отново в експертизата сме описали разположението на раните и при условие, че нападателят е държал ножа с дясната ръка, то нападателя и пострадалия са били лице в лице, но това не означава, че са били изправени, а че така са били насочени лице към лице, гърди към гърди.

Прободните наранявания са две, като и двете са най-грубо казано по лявата странична повърхност на гръдния кош. Така, когато са лице в лице, дясната ръка на извършителя може да достигне лявата странична повърхност на гръдния кош на пострадалия. Няма в областта на гърба наранявания. И двете са странични. Едното малко по-назад, а другото е малко по-напред – едното е по предна мишнична линия, а другото по задна мишнична линия, като и двете са по страничната повърхност на гръдния кош, вляво.

На въпроси на съда: При такова нараняване на сърцето кръвното рязко спада, което означава, че не достига достатъчно кръв до мозъка и съответно съзнание се губи в рамките

на много кратко време, може би за секунди. Вече след загубата на съзнанието, вероятно е имал агонален период от порядъка на няколко минути, но едва ли е усещал и е бил в съзнание. В началото все пак е осъзнал.

На въпроси на адв. К.: Не са описани травматични увреждания в областта, за която се казва, че подс. Я. Р. е ударил пострадалия – задната повърхност на рамената. Ако човек бъде ударен силно с кубинка в лицето, не може да се каже дали ще бъде в т.нар. „knock down”. Има травматични увреждания в областта на лицето. Отпечатък директно от подметка е възможно да няма, но това не означава, че не е бил ритнат.

На въпроси на адв. П.: Травматичните увреждания по лицето са резултат от удари със или върху твърди тъпи предмети. Юмруците са твърди тъпи предмети, кубинката е друг вид твърд тъп предмет. Не можем с категоричност да твърдим, че това са единствено от юмруци.

На въпроси на съда: Давността на уврежданията е една и съща – скоро преди смъртта. Има травми от падане по цялото. Единствено травмите по лицето не могат да се получат от падане.

Прокурорът: Нямам повече въпроси. Да се приеме.

Адв. К.: Нямам повече въпроси. Да се приеме.

Адв. П.: Нямам повече въпроси. Да се приеме.

Адв. Н.: Нямам повече въпроси. Да се приеме.

СЪДЪТ намира, че следва да се приобщи към доказателствата по делото така прочетеното заключение и

О П Р Е Д Е Л И:

ПРИБЩАВА заключението на съдебно-медицинската експертиза, аутопсия №128/2022 г., находяща се в ДП, т.2, л.3-8.

ОПРЕДЕЛЯ възнаграждение за вещите лица Н., Д. и М. за изслушване в днешното съдебно заседание в размер на от по **150,00 /сто и петдесет/ лева**, платими от бюджета на съда. (издаден 3 бр. РКО)

Вещото лице Р. В. Б. – неосъждана, българска гражданка, с висше образование, без родство със страните, предупредена за отговорността по чл.291 НК, обещава да даде добросъвестно заключение.

На основание чл.282 от НПК **СЪДЪТ ПРОЧИТА** заключението на съдебно-психиатрична експертиза от 16.08.2022 г., изготвена от д-р Р. Б. по отношение на подс. М. Р., находяща се в ДП, т.2, л.29-33.

Вещото лице Б.: Подс. М. Р. е с лека умствена изостаналост, неграмотен, пенсионер

е с психичното си заболяване. Поради това, че не страда от тежко слабоумие и към момента на извършване на деянието не е бил в краткотрайно или продължително разстройство на съзнанието, е могъл да разбира свойствата и значението на постъпките си и да ги ръководи. Бил е в състояние на обикновено алкохолно опиване. Има някакви данни за положителен резултат за амфетамини, но ми се струва, че това не е доказано. Категорично не е бил в състояние на физиологичен или патологичен афект.

Леката олигофрения в съдебната психология не се признава за невменяемост. Не съществува и понятието „ограничена вмняемост“. Най-много може това да бъде смекчаващо вината, но М. съвсем нормално разсъждава за умствена изостаналост. Знае кое е позволено и кое не, има социален опит и норми, които ги е нарушил съвсем съзнателно.

На въпроси на адв. Н.: В състояние на тази лека олигофрения в съчетание с алкохолно опиване, не съществува възможност М. да не може да разбере какво се случва. Няма смущения в пречупването.

Прокурорът: Нямам повече въпроси. Да се приеме.

Адв. К.: Нямам повече въпроси. Да се приеме.

Адв. П.: Нямам повече въпроси. Да се приеме.

Адв. Н.: Нямам повече въпроси. Да се приеме.

На основание чл.282 от НПК **СЪДЪТ ПРОЧИТА** заключението на съдебно-психиатрична експертиза от 16.08.2022 г., изготвена от д-р Р. Б. по отношение на подс. Я. Р., нахождаща се в ДП, т.2, л.36-40.

Вещото лице Б.: Подс. Я. Р. е с епилепсия. Проверила съм в психиатрията: 2013 г. е бил хоспитализиран, насочен от ТЕЛК, за да се установи дали има умствена изостаналост и да се качи процента. Не е установена такава. Има само епилепсия и както успяхте да се убедите, един обстоятелствен, летлив мисловен процес, по-сценичен е, по-агресивно зареден, с нисък фрустрационен праг, което хем е характерна особеност, хем малко се дължи на епилепсията. Това са чести признаци.

На въпроси на прокурора: Я., предвид настаняванията си, да се води на учет, не е задължително. Не е задължително вече поне 30 год. Проверявала съм го във Варна, където е бил приет за установяване на лека умствена изостаналост. В Карвуна не съм го проверила, но и не виждам логика да е бил в Карвуна с епилепсия. Той щеше да го афишира по време на освидетелстването, а той го каза чак сега.

На въпроси на адв. П.: Относно тази болест „органичната промяна на личността“: същата не пречи на лицето да носи наказателна отговорност, не е точно за 146 описана. Само ако е много тежка до деменция, тогава влиза в 146 и тогава обуславя невменяемост. Аз я описвах тази промяна: лесно раздразнителен, емоционален, обстоятелствен мисловен процес, но не засяга дотолкова базисните психични функции, че да не може да разбира свойството и значенията на постъпките си и да не може да ги ръководи. Не нарушава

когнитивните догми. Да, има това заболяване, но вменяемостта зависи от степента на изразеност. При него не пречи.

Дори и да е постъпил в Карвуна с това заболяване, това не значи, че е невменяем. Може и да се сбие с някога и пак да постъпи.

Прокурорът: Нямам повече въпроси. Да се приеме.

Адв. К.: Нямам повече въпроси. Да се приеме.

Адв. П.: Нямам повече въпроси. Да се приеме.

Адв. Н.: Нямам повече въпроси. Да се приеме.

СЪДЪТ намира, че следва да се приобщи към доказателствата по делото така прочетените заключения и

О П Р Е Д Е Л И:

ПРИБЩАВА заключението на съдебно-психиатрична експертиза от 16.08.2022 г., изготвена от д-р Р. Б. по отношение на подс. М. Р., нахождаща се в ДП, т.2, л.29-33 и съдебно-психиатрична експертиза от 16.08.2022 г., изготвена от д-р Р. Б. по отношение на подс. Я. Р., нахождаща се в ДП, т.2, л.36-40.

ОПРЕДЕЛЯ възнаграждение за вещото лице Б. за изслушване в днешното съдебно заседание в размер на **300,00 /триста/ лева**, платими от бюджета на съда. (издаден РКО)

Г. Г. Ж. – неосъждан, български гражданин, с висше образование, без родство със страните, предупредена за отговорността по чл.291 НК, обещава да даде добросъвестно заключение.

На основание чл.282 от НПК **СЪДЪТ ПРОЧИТА** заключението на съдебно-видеотехническа и лицево-идентификационна експертиза №387/28.11.2022 г., нахождаща се в ДП, т.2, л.42-64.

Вещото лице Ж.: Поддържам даденото заключение.

Прокурорът: Нямам въпроси. Да се приеме.

Адв. К.: Нямам въпроси. Да се приеме.

Адв. П.: Нямам въпроси. Да се приеме.

Адв. Н.: Нямам въпроси. Да се приеме.

СЪДЪТ намира, че следва да се приобщи към доказателствата по делото така прочетеното заключение и

О П Р Е Д Е Л И:

ПРИБЩАВА заключението на съдебно-видеотехническа и лицево-идентификационна експертиза №387/28.11.2022 г., нахождаща се в ДП, т.2, л.42-64.

Г. Д. Б. – неосъждан, български гражданин, с висше образование, без родство със страните, предупредена за отговорността по чл.291 НК, обещава да даде добросъвестно заключение.

И. П. П. – неосъждана, българска гражданка, с висше образование, без родство със страните, предупредена за отговорността по чл.291 НК, обещава да даде добросъвестно заключение.

На основание чл.282 от НПК **СЪДЪТ ПРОЧИТА** заключението на съдебно-химическа експертиза №Е-145/25.08.2022 г., находяща се в ДП, т.2, л.16-19.

Вещото лице Б.: Поддържам даденото заключение.

Вещото лице П.: Поддържам даденото заключение.

Прокурорът: Нямам въпроси. Да се приеме.

Адв. К.: Нямам въпроси. Да се приеме.

Адв. П.: Нямам въпроси. Да се приеме.

Адв. Н.: Нямам въпроси. Да се приеме.

На основание чл.282 от НПК **СЪДЪТ ПРОЧИТА** заключението на съдебно-химическа експертиза №Е-146/05.09.2022 г., находяща се в ДП, т.2, л.22-25.

Вещото лице Б.: Поддържам даденото заключение.

Вещото лице П.: Поддържам даденото заключение.

Вещото лице Б. на въпроси на съда: Категоризацията на наркотичните вещества е включена в съответния закон за наркотичните вещества и прекурсорите, в който тези вещества са разделени на три групи: първите две групи са високорискови наркотични вещества, а третата: лекарствени средства, предписвани със зЕ. рецепта.

На въпроси на адв. П.: Дали откритите вещества могат да повлияят на мисловния процес, не може да се отговори. Това е въпрос извън компетенцията на експерто-химиците.

На въпроси на съда: Не сме определяли количества, тъй като не ни е поставена такава задача. Трябваше само да установим наличие. Лицето е заявило още при медицинския преглед, че приема такива лекарства за епилепсията.

Прокурорът: Нямам повече въпроси. Да се приеме.

Адв. К.: Нямам повече въпроси. Да се приеме.

Адв. П.: Нямам повече въпроси. Да се приеме.

Адв. Н.: Нямам повече въпроси. Да се приеме.

СЪДЪТ намира, че следва да се приобщят към доказателствата по делото така

прочетените заключения и

О П Р Е Д Е Л И:

ПРИБЩАВА заключенията на съдебно-химическа експертиза №Е-145/25.08.2022 г., нахождаща се в ДП, т.2, л.16-19 съдебно-химическа експертиза №Е-146/05.09.2022 г., нахождаща се в ДП, т.2, л.22-25.

ОПРЕДЕЛЯ възнаграждение за вещите лица Б. и П. за изслушване в днешното съдебно заседание в размер на от по **150,00 /сто и петдесет/ лева**, платими от бюджета на съда. (издаден 2 бр. РКО)

СЪДЪТ докладва постъпила молба от вещото лице К., в която същата обяснява, че не може да се яви в днешното с.з. поради висока трудова натовареност, като поддържа заключението на изготвената експертиза и моли на основание чл.282 ал.3 НПК експертизата да бъде приобщена без нейното лично изслушване.

Прокурорът: Да се приеме.

Адв. К.: Да се приеме.

Адв. П.: Да се приеме.

Адв. Н.: Да се приеме.

СЪДЪТ, с оглед постъпилата молба от вещото лице К. и становищата на страните, намира, че са налице основанията по чл.282 ал.3 НПК, поради което намира, че следва да се приобщи към доказателствата по делото така изготвеното заключение и

О П Р Е Д Е Л И:

ПРИБЩАВА заключението на съдебно-медицинска експертиза на вещественно доказателство по метода на ДНК профилирането №22/ДНК-340 от 21.10.2022 г., нахождаща се в ДП, т.2, л.10-14.

Прокурорът: Държа на разпита на свид. К. В. И.. Той е един от очевидците, който е възприел действията на двамата подсъдими. Тъй като показанията му са от изключително значение за изясняване на обективната истина, моля същият да бъде призван за следващото съдебно заседание. Същото се отнася и за свид. К..

Адв. К.: Да се призват за следващото съдебно заседание свид. И. и К..

Моля за следващото заседание технически да се организира изслушване на звукозаписите от 112. Държим да се изслужа звукозаписа от 13.08.2022 г.

Адв. П.: Ние държим на разпита на К. В. И., доколкото в хода на ДП е дал факти и обстоятелства, които са от значение за изясняване на фактическата обстановка.

Адв. Н.: Присъединявам се.

СЪДЪТ, с оглед изчерпване на процесуално-следствените действия за деня, както и като взе предвид становищата на страните,

ОПРЕДЕЛИ:

ОТЛАГА И НАСРОЧВА делото за 08.08.2023 г. от 10:30 часа, за която дата и час страните се считат за уведомени от днес.

ДА СЕ ПРИЗОВЕ подс. М. Р. от Затвора – Варна.

ДА СЕ ПРИЗОВАТ свид. К. В. И. и свид. С. А. К..

Протоколът се изготви в съдебно заседание, което приключи в 15:00 часа.

Председател: _____

Секретар: _____